

felülvizsgálati bíróság

A Kúria
mint

Az ügy száma:

végzése
Kfv.II.37.582/2022/2.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Szilas Judit előadó bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró
Dr. Figula Ildikó bíró
Dr. Kovács András bíró

A felperes:

... Önkormányzata
(cím1)

A felperes képviselője:

Dr. László Jenő Ügyvédi Iroda
Dr. László Jenő ügyvéd
(cím2)

Az alperes:

Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal
(1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 52.)

Az alperes képviselője:

Dr. Kiss Andrea kamarai jogtanácsos

A felperesi érdekelt:

felperesi érdekelt
(2360 Gyál. Kőrösi út 190.)

A felperesi érdekelt képviselője:

Dr. Galambos István kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

vízügyi igazgatás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes
Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: Fővárosi Törvényszék
103.K.704.827/2021/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.
A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló P. Kft. beruházó, fejlesztő beruházásában megvalósult szennyvízelvezető vízellátási-művek részben a felperes, mint ellátásért felelős tulajdonában álló ingatlanokon haladnak át. A vízellátási-műveken a szennyvízelvezetést a felperesi érdekelt szolgáltatja.

[2] Az alperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.) 6. § (6) bekezdése és 40. §-a alapján a lakossági panaszbejelentések hatására hivatalból indított eljárásban a VKEFFO/1849-13/2021. számú határozatával megállapította, hogy a tárgyi ingatlanok szennyvízelvezetését biztosító vízellátási-művek – a határozat 1. számú melléklete szerint – víziközműnek minősülnek, melyek kizárólag az állam vagy települési önkormányzat tulajdonában állhatnak, azokat kizárólag víziközmű-szolgáltatói engedéllyel és működési engedéllyel rendelkező víziközmű-szolgáltató üzemeltetheti, továbbá az ettől eltérő üzemeltetés közigazgatási szabályszegésnek minősülhet, amely szankcionálható. Előírta, hogy az ellátásért felelősnek és a P. Kft.-nek a döntés jogerőre emelkedését követően a tárgyi minősített vízellátási-művek esetében a tulajdoni viszonyokat rendezniük kell oly módon, hogy az megfeleljen a Vksztv. 6. § (1) bekezdésének, rendezni kell továbbá a víziközművek üzemeltetését is a Vksztv. előírásainak megfelelően.

Az elsőfokú ítélet

[3] A felperes határozattal szemben előterjesztett keresetét a Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 2022. április 27. napján kelt 103.K.704.827/2021/22. számú jogerős ítéletével elutasította. Megállapította, hogy abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes eleget tett-e az Ákr. 62. § (1) bekezdése szerinti tényállás-tisztázási kötelezettségének. A Kúria ítélezési gyakorlatának felhívása mellett rögzítette, hogy a felperes a vízellátási-művek víziközműnek minősülését megállapító határozattal szemben előterjesztett keresetében az ilyen minősítést nem vitatta, a határozat indokolásának a keresettel támadott bekezdése a rendelkező részben foglalt – a Vksztv. 6. § (1) bekezdésére és 8. § (1) bekezdésére alapított – azon figyelemfelhíváshoz kapcsolódik, miszerint a tárgyi víziközművek kizárólag az állam vagy települési önkormányzat tulajdonában állhatnak.

[4] Kifejtette, hogy az alperes a közigazgatási eljárás során arra a következtetésre jutott, hogy a víziközműnek minősített vízellátási-művek nincsenek a felperes tulajdonában, emiatt fogalmazta meg, hogy a felperes a Vksztv. 6. § (1) bekezdése szerinti előírásnak csak úgy tud

megfelelni, ha a vízilétesítmények tulajdoni viszonyait a jogszabályi előírásnak megfelelően rendezzi, és annak tulajdonosával erre vonatkozóan szerződést köt. Megállapította továbbá, hogy annak a kérdésnek, hogy az érintett vízilétesítmények a P. Kft. beruházó tulajdonában állnak-e, a közigazgatási per mikénti megítélése szempontjából, sem egy esetleges polgári jogi vita szempontjából ügydöntő jelentősége nem volt. A vízilétesítmények víziközművé nyilvánítása és az ahhoz kapcsolódó tulajdonjogi rendezésre való felhívás szempontjából annak van jelentősége, hogy a víziközmű csak állami vagy önkormányzati tulajdonban állhat és ez a követelmény a perbeli vízilétesítmények tekintetében nem teljesült. Az már az alperesi eljárást és a jelen per kereteit meghaladó kérdés, hogy az érintett vízilétesítmények jelenleg kinek a tulajdonában állnak és ekként a felperesnek mely személlyel, illetve személyekkel kell szerződést kötni a tulajdonjog megszerzése érdekében. A felperesnek kell a tulajdonosi kört feltárni, és a tulajdonossal a tulajdonjog átruházására vonatkozó szerződést megkötöni.

[5] A törvényszék szerint nem volt az ügy érdemére kiható jelentősége annak, hogy az alperes a határozatának indokolásában a vízilétesítmények jelenlegi tulajdonosaként a P. Kft. beruházót jelölte meg és a vele való szerződéskötésre hívta fel a felperest. Az alperes a határozatának indokolása kifogásolt részében tulajdonjogot nem állapított meg, csupán ténybeli következtetést vont le arra vonatkozóan, hogy a vízilétesítmények a P. Kft. tulajdonában állnak. Amennyiben pedig az alperesi megállapítással ellentétben nem vagy nem kizárólag a P. Kft., mint beruházó a tulajdonosa az érintett vízilétesítményeknek, az nem jelenthet olyan ténybeli tévedést, ami az ügy érdemére, azaz a tulajdoni viszonyok tisztázásának szükségességére való felhívásra kihatna, ezért a tényállás a szükséges mértékben tisztázásra került.

A felülvizsgálati kérelem

[6] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 117. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okát a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja aa), ab) és ad) alpontjában jelölte meg.

[7] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) pontjai viszonylatában a felülvizsgálati kérelmét nem indokolta, az ad) alpont kapcsán kifejtette, hogy a vízilétesítmény tulajdonjogának tekintetében alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének és ebből adódóan a határozata nem tartalmazza a tényállásra, a figyelembe vett bizonyítékokra, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő érdemi indokolást. Véleménye szerint ez az ügy érdemére kiható szabálysértés volt, azonban azt az elsőfokú bíróság nem értékelte.

[8] A felülvizsgálati kérelem szerint az elkészült közművek tényleges tulajdoni viszonyai tisztázatlanok, így a felperessel kötendő megállapodás tekintetében tisztázatlan az átadásra jogosult személye, az alperes a hatáskörét túllépve, iratellenes következtetést vont le azzal, hogy azt állapította meg, hogy a vízilétesítmények tulajdonjogának helyzetét a P. Kft.-vel kell rendezni, hiszen a tulajdonjog megállapítására polgári perben van mód, a törvény az alperesnek a tulajdonjog megállapítására nem ad felhatalmazást. A felperes álláspontja szerint az alperes a tényállás megfelelő tisztázása nélkül hozott határozatának következményeként a jövőben számtalan, vele szembeni tulajdonjogból fakadó per indítása fenyeget, amennyiben a vízilétesítmények a tulajdonjogi viszonyok tisztázása nélkül kerülnek a felperes tulajdonába.

[9] A felperes hivatkozott arra, hogy a per 2022. április hó 27-i tárgyalásán az alperes maga is elismerte, hogy téves nyilatkozatot tett a P. Kft. tulajdonjogára vonatkozóan. Tekintettel arra pedig, hogy az alperes a P. Kft. tulajdonjogára „következtetett” és az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, az alaki és anyagi jogerőből, valamint a BH2002. 235. számú határozatból az következik, hogy a határozat indokolása is ítélt dolgot eredményez, a támadott döntésből azonban az a helytelen és jogszabálysértő megállapítás körvonalazódik ki, hogy a P.

Kft. a vízilétesítmény tulajdonosa. Ez alapján egy esetleges vízilétesítmények felperes általi átvételére irányuló polgári peres eljárásban a P. Kft. alappal hivatkozhatna az elsőfokú bíróság ítéletére, melyhez az eljáró polgári bíróság kötve lesz, így pedig annak lehetősége is felmerülhet, hogy a felperes nem a tulajdonostól „szerzi meg” a vízilétesítmény tulajdonjogát.

[10] Álláspontja szerint a törvényszék abban az esetben járt volna el helyesen, ha az alperes határozatát megsemmisíti, és a hatóságot oly módon utasítja új eljárásra, hogy mellőzze a P. Kft. tulajdonjogával kapcsolatos megállapításokat, hiszen az, hogy a P. Kft. tulajdonosi minőségét bármilyen módon megállapította, felperesre szerződéskötési kötelezettséget ró.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[12] A Kúria a jelen eljárásban alkalmazandó Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[14] A Kúria hangsúlyozza, hogy a jelen üggyel azonos felek között, ugyanezen tárgyban meghozott ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kúria a Kfv.IV.37.584/2022/2. végzésével már döntött, mely jogi állásponttal a Kúria jelen tanácsa is maradéktalanul egyetért.

[15] Ahogyan arra a fenti végzés rámutatott, a felperes a felülvizsgálati kérelmében csupán felhívta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) és ad) alpontjait, de azokhoz nem fűzött magyarázatot, nem fejtette ki, hogy mi az az elvi jelentőségű jogkérdés, amelyben a Kúria döntését várja. A Kp. 117. § (4) bekezdésében foglaltak nem jelentik azt, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcíme utalnia.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányítás még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi döntés, kollégiumi állásfoglalás) nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége pedig akkor merül fel,

ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[17] A felperes felülvizsgálati kérelme azonban nem vetett fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a joggyakorlat egységesítése lenne szükséges, nem tárt fel a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését igénylő, elvi jelentőségű problémát sem, továbbá nem jelölt meg a kialakult bírói gyakorlat körébe tartozó olyan döntéseket, amelyek okán a jogegység megbomlásának veszélye áll fenn.

[18] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont alapján a jogkérdés különleges súlya, társadalmi jelentősége okán is kérte a felülvizsgálati eljárás lefolytatását. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor áll fenn, ha olyan jogkérdés merül fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2.) Az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – nem csak az adott ügyben érintettekre van kihatással, hanem közvetve az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutat (Kfv.III.37.778/2020/2.).

[19] A Kúria a jelen ügyben a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét sem látta megállapíthatónak, ugyanis a jogalanyok széles körét sem közvetlen, sem közvetett módon nem érinti, rájuk semmilyen formában nincs kihatással. Nem észlelte továbbá azt sem, hogy az adott ügytípus tömeges számban fordulna elő.

[20] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben nincs olyan jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés, amelyben a Kúria nem foglalt állást, illetve amelynek vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg olyan egyedi döntést sem, amelytől a támadott jogerős ítélet eltért volna, nem adott elő olyan körülményt, amely alapján a kifejtettek szerint egységes gyakorlat ne állna fenn.

[21] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti alapvető eljárási joga sérelme kapcsán arra hivatkozott, hogy a vízilétesítmény tulajdonjogának tekintetében alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének és az elsőfokú bíróság nem értékelte az azzal kapcsolatos előadását.

[22] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes álláspontjával szemben részletesen kitért arra, hogy mennyiben lehet ügydöntő jelentősége az alperes határozatában a tulajdonos személyével kapcsolatos megállapításoknak. Ennek körében azt állapította meg, hogy az ügy érdeme az volt, hogy az adott vízilétesítmények víziközműnek minősülnek és azok tulajdonjogát a felperesnek rendeznie kell. A jogerős ítélet kifejezetten kiemelte, hogy az alperes tulajdonjogot nem állapított meg, a P. Kft. tulajdonára vonatkozó következtetései az ügy érdemét nem érintették.

[23] A Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati hivatkozásai jellemzően nem a bíróság eljárásának, ítéletének jogellenességét, hanem az alperes által elkövetett jogszabálysértéseket állították. A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, ha a fél az alperes vagy az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja, vagy a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet. (Kfv.VII.37.357/2022/2.)

[24] A fentiekben kifejtettek alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapozottan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[25] *A felülvizsgálati kérelem befogadását önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az alperes vagy az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja, vagy a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet.*

Záró rész

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[27] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[28] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2022. szeptember 7.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró, Dr. Figula Ildikó s.k. bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő